

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

X. De Stephani depositione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Ἡ τῆς δισσεβήτων ἐπέχρητο μὲν πρὸς τὸ εἰσε-
 λθῆναι, ὡς ἀνόμιμα δποκαλῶν, ἐν τῆς πα-
 ρουνομίας δικαστὰς ἑσταθὲς προσδοκῶντας.
 βοῆς ἢ πλείους γε γρημῶν, (ὡς δὲ δρᾶμον μὲν
 ὁ δὲ), ὡς ἀνέστη ἢ καὶ ὁ βικέντιος, καὶ τῶν
 αὐτῶν δποκαλείσασιν θύραν, ἐπὶ αὐτῶν τῶν σα-
 σιῶν τῶν Κυλλαίων ἠδυνήθησαν. ὁ δὲ ὄναγρος,
 (ὡς τοῖς ἄλλοις ἀπέδρα, ἐφραρεῖτο ἢ ὡς
 ἐκείνοις καὶ ἡ γυνὴ, ὡς ἢ τῶν ἐν τῶν αὐ-
 τοῖς ἀφικόμενον διαναστήσασιν ἐραληγόν, κα-
 τέλαβον τὰ βασιλῆα, καὶ τῶν σεφάνης τολ-
 μημάτων καθυβώσιν, ἔλεγον μὴ δεῖσθαι δικῆς,
 μηδὲ βασάνης τὰ τέτα ὡς ἀνόμιμα, ὁ δὲ
 γε ἐραληγὸς διαφερέτως ἐβόα, ἀνυβωλῶν κε-
 λδύσαι τὸν βασιλῆα μὴ ὡς δικῶν, ἀλλὰ
 δικαστικῶς δεῖσθαι τὸ ὡς ἀνόμιμον τὸ λη-
 μα καὶ ἐν τῶν Ἐπισκόπων κληρικῶν ὡς
 ἐγένετο πρῶτος εἰς ἀκίαν ἐκδώσειν χρῆμα
 ἢ καὶ σεφάνης τὰς ὡς πρέτας ταῦτα παθεῖν.
 ἐκείνους ἢ ἀναίδωλον ζυγομαχῶντες, καὶ λέγον-
 τος μὴ δεῖν κληρικῶν ὡς μεῖναι πληγὰς, ἐ-
 δοξε καὶ βασιλεῖ καὶ τοῖς ἀρχεσιν, ἐνδον ἐν
 τοῖς βασιλείοις τὰ πρῶτα ὡς γενέσθαι τῶν
 βασάνων. Ἐπρῶτον μὴ ἠρόντο τῶν γυνάικα,
 πῶς αὐτῶν εἰς τῶν Ἐπισκόπων ἀπήγαγε κα-
 ταγωγῶν, ἢ ἢ ἢ, νέον τινα ὡς αὐτῶν ἀ-
 φικόμενον τῶν ξένων ἐπιδημίαν καὶ χρεῖ-
 αν εἶπεῖν. καὶ ὡς ἐσπέρως ἀφικόμενος, ἀπῆ-
 γαγετε εἰς τὴν καταγωγὴν καὶ τὸν οἰκίον ἐπι-
 ζήσας λόχον καὶ τὸν δῖραν, εἰσω τὴν αὐ-
 λῆς θύρας εἰσῆγαγε, καὶ εἰς τὸν πρῶτον
 εἰσῆλθὲν παρηγήθησε. ὡς ἐλθὲν ἢ καὶ ἐπι-
 σκόπος τὴν περὶ τὸν ἠρόντον δέος, καὶ τὴν
 ἀρχὴν, καὶ τῶν ὡς ἐλθόντων τὴν ἐφοδόν.

A caderet: una cum agmine suo ingredi-
 tur: iniquos appellans eo qui iniquita-
 tis iudices sibi adfuturos sperabant.
 Tunc ingenti clamore excitato, servi
 omnes concurrere cœperunt, & Vin-
 centius surrexit electo. Cumque fo-
 res diverforii occlusissent, septem dun-
 taxat ex factione illa comprehendi po-
 tuerunt: Onager vero una cum reliquis
 fuga evasit. Mulier porro unâ cum illis
 comprehensâ, in custodiam data est.
 Orta luce, cum Magistrum militum
 qui una cum ipsis venerat, excitassent,
 simul ad palatium progressi sunt. Et
 de violentia atque audacia Stephani
 conquerentes, nec iudicio, nec tor-
 mentis opus esse ajebant ad coarguen-
 da ejus facinora. Præcipue vero Ma-
 gister militum vociferabatur, orans ut
 de tam nefario facinore non in syno-
 dali confessu, sed publico iudicio Im-
 perator juberet inquiri. Ipse Episco-
 porum clericos traditurum se primos
 spondebat, ut de illis questio haberetur:
 sed Stephani quoque ministros
 idem pati oportere. Porro cum Ste-
 phanus impudenter oblietaretur, &
 clericos tormentis subdendos non esse
 diceret: placuit Imperatori & proce-
 ribus, ut intus in palatio iudicium ex-
 cereretur. Ac primum quidem inter-
 rogarunt mulierem, quis eam introdu-
 xisset in diverforium Episcoporum. Illa
 juvenem quendam ad se venisse dixit,
 & peregrinorum adventum cupidini-
 nemque indicasse. Illum vespertino
 tempore accedentem deduxisse se ad
 diverforium: ibi requisito suorum ag-
 mine ac reperto, eam per fores intro-
 duxisse in domum, & jussisse ut in exte-
 rius cubiculum ingrederetur. Addi-
 dit etiam interrogationem Episcopi, &
 metum ejus ac precationem: impe-
 tum deniq; eorum qui supervenissent.

Κεφ. 1.

Περὶ τῆς σεφάνης καθαιρέσεως.

Ταῦτα μεμαθηκότες οἱ δικαστὰς τῶν συν-
 φλημῶν εἰς μέσον ἀγασί τὸν νεώτα-
 τον ὅς ἐκ ἀναμείνας τὴν δπό τῶν μασίτων ἀ-
 νάμην, ὡς συζητῶν ἐβύμνωσε δρᾶμα, Ἐπὶ ὄναγρον
 ταῦτα πάντα δεδρακένια μαθωμολόγησεν ἀχ-
 θείας ἢ ἐκείνους, τὸν σεφάνον ἐφῆ ταῦτα προσεία-
 χέναι ἔτω Ἐσεφάνης τὴν πονηρίαν μεμαθηκό-

CAP. X.

De Stephani depositione.

His cognitis, Iudices natu mini-
 mum eorum, qui comprehensi
 fuerant, induci jusserunt. Qui vim ac
 necessitatem verberum non expectâs,
 compositam facinoris scenam detexit,
 & Onagram cuncta hæc patrasse con-
 fessus est. Inductus ergo Onager, Ste-
 phanum ista sibi præcepisse dixit. Ita
 cum improbitatē Stephani didicissent,

L iij

præsentibus tunc Episcopis mandarunt ut eum deponerent, & Ecclesia cum expulerunt. Ecclesia tamen illa ab Ariana labe haud penitus liberata est. Nam post illum Leontius Ecclesiæ præfuit: vir natione quidem Phryx: ingenio autem subdolos, saxisque in mari latentibus similis. Verum de hoc paulo post plura commemorabo. Tunc vero Constantius cum ea quæ adversus Episcopos infidiose struebantur, experimento didicisset, magno Athanasio semel atque iterum ac tertio scripsit, exhortans, ut ab Occidentis partibus quamprimum reverteretur. Harum trium epistolarum secundam, quæ brevis est, huic operi intexam.

Α τες, τοῖς τῶν καὶ τα παρῶσι τῶν Ἐπισκόπων καθελεῖν τὸν ἐπέτερον, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐξήλασαν ἐμὴν πάντοτε πασῶν ἡ ἐκκλησίαν τὴν ὁριανικὴν ἠλυθέρωθη λώεως. λέοντιος γὰρ μετ' ἐκείνων τὸν περὶ θεοῦ ἐτυχεν. ἀνὴρ φρυξ μὴν τὸ γένος, τὴν δὲ γνώμην κρυψίνεος, καὶ τὰς ὑφ' αὐτοῦ πέτερας μιμέμεν. ἀλλὰ τὰ μὴν ἕτερον, μικρὸν ἔσσορον διηγήσομαι. τότε δὲ ἡ κωνσταντινὴ, τὰ ἕτερον τῶν Ἐπισκόπων τυρδόμενα τῆ πεῖρα μεμαθηνῶς, ἐπέστειλεν ἀθανασίῳ τὰ μέγιστα, καὶ ἀπάξ, καὶ μύθοι, καὶ δις καὶ τρεῖς, πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἐσσερας ἐπανελθεῖν. ἐγὼ δὲ τῶν μέστων Ἐπιστολῶν μικρὸν ἔσορον ἐθήσω τῆ συζητηθῆ.

CAP. XI.

Epistola Constantii ad Athanasium.

Constantius Victor, Augustus, Athanasio.

ETSI prioribus litteris satis tibi significaverimus, ut secure ad nostrum comitatum venires, eo quod magnopere cuperemus te ad tuam sedem remittere; tamen has etiam litteras ad gravitatem tuam dedimus: quibus te hortamur, ut sine ulla suspitione ac metu conscensis publicis vehiculis, ad nos venire festines, quo ea quæ desideras, possis adipisci.

CAP. XII.

De secundo reditu beati Athanasii.

HUNC in modum cum redisset Athanasius, Constantius benigne eum excepit, & Alexandrinæ Ecclesiæ Episcopatum denuo obtinere iussit. Sed qui tunc in palatio plurimum poterant, Ariana labe contaminati, suggererunt Imperatori, Athanasium iis qui cum ipso communicare nollent, unam Ecclesiam concedere debere. Hæc cum illi quidem Imperatori, Imperator vero dixisset Athanasio, respondit Athanasius, æquum esse, ut Imperatoris mandatis obsequeretur: sed velle se vicissim suggerere aliquid ac postulare. Cumque Imperator pollicitus esset libenti animo daturum se esse quidquid ille petisset, subiecit Athanasius, eos quoque, qui cum illis qui Ecclesias obtinebant, Antiochiæ communicare nollent, Ecclesia aliqua opus habere: proinde æquum esse, ut iis quoque una ex Ecclesiis concederetur. Ad hæc cum annuisset Imperator,

Κεφ. ια΄.

Ἐπιστολὴ κωνσταντίνου πρὸς ἀθανασίον.

Κωνσταντίνου νικητῆς ἀλέξ. ἀθανασίῳ.

EΙΚΕΤΑ μάλιςα διὰ περὶ ἐξῶν γραμμάτων ἐδηλώσαμεν, ὅπως ἀμεριμνῶς εἰς τὸ ἡμέτερον κομιζάτοιν παραγγη, διὰ τὸ μάλιςα βέλτερος ἡμᾶς διποεῖλαι σε εἰς τὰ ἴδια, ὅμως ἐνὶ ταῦτα τὰ γράμματα πρὸς τὴν σὴν σερότητα δέδωκαμεν. δι' ὧν καὶ περὶ ἐπιπέμετα, χωρεῖς τινος ἀπίστιας καὶ φόβος Ἐπιθῆναι σε δημοσίοις ὀχήμασι, καὶ ἀπεδύσαι πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ὧν ἐπιθυμεῖς διπολαῦσαι δυναθῆς.

Κεφ. ιβ΄.

Περὶ τῆς διποτερας ἐπανόδου τῆς ἐκκλησίας ἀθανασίῳ.

OΥΤΩς ἀνθὸν ἐπανελθόντα, διμενῶς τε εἶδε, καὶ τὴν ἀλεξανδρῶν διπολαεῖν ἐκκλησίαν ἐκέλευσεν. ἀλλ' ὅτε παραδυνασδύοντες, τὴν ὁριανικὴν εἰσδέεμεν μύθοι νόσον, ἔφασκον χρῆναι τὸν ἀθανασίον μίαν ἀπαχεῖν ἐκκλησίαν τοῖς κοινωῖν ἐ βελουθροῖς αὐτῶν. ταῦτα ἐκείνων μὴ τῶ βασιλεῖ, τῆ δὲ βασιλέως πρὸς αὐτοῖς εἰρηκότῳ, ἔφη δίκαιον εἶναι τοῖς τῆ βασιλέως πρὸς ἀγμασιν εἶκν' βέλτερος μύθοι καὶ αὐτὸν ἐπαγγεῖλαι τινα καὶ αἰτῆσαι. Ἐ δὲ βασιλέως ὑποχωρήσε δώσων ὅπερ ἀν αἰτήσοι πρὸς τὴν μῶς, δέειδαι εἶφ καὶ τῆς ἐν ἀνποχῆα τοῖς τῆς ἐκκλησίας κατέχασαι κοινωῖν ἐ βελουθροῖς, δικτηρεῖς νεῶ. καὶ δίκαιον εἶναι καὶ τῆ τοῖς τῶ ὀικων ἀπαχεῖτῆναι τῶν θεῶν. ἐπειδὴ δὲ ἐπένδυσε βασιλεῦς